

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1543

гр. София, 09.02.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **11437** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК.

Образувано е по жалба на Ю. С., [дата на раждане], гражданка на Руската федерация, Л., действаща лично и като майка и законен представител на малолетното си дете С. С., [дата на раждане], гражданка на Руската федерация, двете със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, кантора 1 и 2, чрез адв. Т. Л., срещу Решение № 17002 от 08.11.2023 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ е отхвърлена молбата им за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Изрично е посочено в решението, че спрямо кандидатите за закрила не са налице условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като не се позовават на причини от хуманитарен характер.

В открито съдебно заседание на 24.02.2024 г. процесуалният представител на жалбоподателките адв. Т. Л. поддържа искане за спиране на производството поради висящо в АССГ преюдициално запитване до СЕС по приложението на чл.9, ал.8 от ЗУБ.

По искането съдът намира, че е налице основание по чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, за спиране на настоящето производство.

С определение № 4504 от 29.05.2023 г. по адм.д.№ 9280/2022 г. по описа на АССГ, 69-ти състав, е отправено ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ ДО СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ на основание чл. 267, ал. 2 ДФЕС със следните въпроси:

1. Следва ли да се тълкуват Съображение 15 от Преамбюла, чл.2, б.“з“ и чл.3 от Директива 2011/95 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила – като предоставящи

възможност на държава членка за въвеждане на национална уредба за предоставяне на международна закрила, основана на съчувствие или по хуманитарни съображения, която няма никаква връзка с логиката и духа на Директива 2011/95 съгласно Съображение 15 от Преамбюла и чл.2, б.„з“ от нея (друг тип закрила), или и в този случай, уредената национална възможност за предоставяне на закрила „по хуманитарни съображения“ трябва да е съвместима със стандартите на международната закрила съгласно чл.3 от Директива 2011/95?

2. Налагат ли Съображение 12 от Преамбюла и чл.14, пар.2 от Директива 2008/15 на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, във връзка с чл.1 от Хартата и на чл.4 от Хартата, императивно задължение за държава членка за издаване на писмено потвърждение на граждани на трети страни, удостоверяващо, че са в незаконен престой, но не могат все още да бъдат изведени?

3. При национална правна уредба, при която единствената правна норма за уреждане статута на гражданин на трета страна по „хуманитарни съображения“ се съдържа в чл.9, ал.8 от ЗУБ, съвместимо ли е със Съображение 15 от Преамбюла и чл.2, б.„з“ и чл.3 от Директива 2011/95 тълкуване на тази национална норма, което няма никаква връзка с характера и основанията по Директива 2011/95?

4. За целите на приложение на Директива 2011/95, изискват ли чл.1, чл.4 и чл.7 от Хартата преценка дали продължителният престой без уреден статут на гражданин на трета страна в държава членка представлява самостоятелно основание по „императивни хуманитарни съображения“ за предоставяне на международна закрила?

5. Допуска ли позитивното задължение на държава членка да гарантира спазването на чл.1 и чл.4 от Хартата разширително тълкуване на националната мярка по чл.9, ал.8 ЗУБ, което надхвърля логиката и стандартите на международната закрила по Директива 2011/95 и налага тълкуване, съобразено единствено със спазването на основните права с абсолютен характер по чл.1 и чл.4 Хартата?

6. Може ли непредоставянето на закрила по чл.9, ал.8 от ЗУБ на гражданин на трета страна в положението на жалбоподателя, да доведе до незначитане от държавата членка на задълженията ѝ по чл.1, чл.4 и чл.7 от Хартата?

По адм.д.№ 9280/2022 г. по описа на АССГ, 69-ти състав, съдът получи съобщение от Регистратурата на СЕС, че по отправеното запитване е образувано дело С-352/23.

Доколкото основният спорен въпрос, поставен в жалбата на Ю. С. и С. С. до съда и поддържан от процесуалния им представител адв. Л. е относно приложението на чл.9, ал.8 от ЗУБ, съдът намира, че е налице преюдициалност на образуваното пред СЕС дело С-352/23 към настоящето производство.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА на основание по чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, производството по адм.д.№ 11437/23 г. по описа на АССГ, 69-ти състав, до постановяване на Решение от Съда на Европейския съюз по дело С-352/23.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: